

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 58. Quidam Romani Præfules custodiæ dati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

gerendum supremum Apostolatam aptissimus, Sæc. XVIII.
 ita e contra ad Magistratus obeundos, ad A. C. 1736.
Rempubliam capeſſendam minus videbatur
idoneus. Tanta præterea pollebat morum
innocentia, ut nec abditas negotiorum diffi-
cultates valeret internoscere, nec Ministro-
rum, præsertim vero suorum familiarium
astus præcavere. Et tamen constanti in-
genitæ justitiæ studio ad optima quæque
agenda erudiebatur. Pontificium ararium
minime imminutum fuit: Novo ære alieno
Camera Apostolica non laboravit &c. Hæc
ille, Cardinalis vero Quirinus in suis
Commentariis Part. II. p. 277. glorissimi
hujus Pontificis laudes hac epigraphæ
complectitur: Urfinum nominare, virtu-
tem ipsam laudare est, Urfinum pingere,
virtutem ipsam delineare est.

§. LVIII.

Quidam Romani Præfules custodice
dati.

Hoc Pontifice ad tumulum delato Sa-
 crum Purpuratorum Collegium de
 more negotiorum administrationem in
 se susceperat; ac præprimis Cardinalis
 Corsinius functiones, quæ Fisci Romani
 Curix Præsidi competunt obibat; ab-
 sens enim tum erat Hannibal Cardina-
 lis Albanus, quo tamen die vigesima
 tertia Februarii Romam delato Cardi-
 nales

Sæc. XVIII. A. C. 1730. nales Zondarius, Altierius, & Alexander Albanus pro instruendo Conclavi Inspectores supremi nominabantur, Urbis vero Regimen Aribertus Palmirano Archiepiscopo delatum est. His ita dispositis prima Cardinalium cura eo abibat, ut in eos inquirerent, qui Pontificis indulgentia abusi, populi oppressione aliisque iniquis viis thesauros sibi coacervasse credebantur. Horum principem existisse censebant Cardinalem Cosciam, qui aliunde sua arrogantia, aliorum contemptu, & avaritia Cardinalium indignationem, & populi odium in se concitaverat. Nondum tamen Cardinales in hunc Verum tempestatem, quam parabant, detonare audebant, fors reverentia erga defunctum Pontificem absterrens, qui edito decreto inhibuit, ne post Pontificis obitum quisquam de pecuniis apud Cosciam depositis rationem ab eo exigere præsumeret: Igitur saltem in illos, qui Cosciæ sectatores, & criminum complices ac conscii putabantur, severitas interim exercenda erat. Hos inter præprimis Abbas Romanus, qui vectigal de piscibus conduxerat, & Valerius Lacati Cosciæ Oeconomus in arcem S. Angeli abducebantur, numero milite stipati, eoquod populus in rabiem actus utrumque neci dare, &

Coscia Palatium incendere minitaretur, imo jamjam ignem supponeret. Sæc. XVIII.
A.C. 1730.
 Altera die Negronius Pontificii ærarii Præfectus, & Sardinis rei bellicæ Curator suis officiis exuebantur, ac die vigesima quinta Februarii paulopost plures alii Cosciæ Amici, quos fuga non abstulerat, in carceres raptabantur: Supererat ipse Cardinalis Coscia, qui in ædibus Marchionis Abbatii delitescebat, cujus palatium populus funditus evertisset, ni ab occurrente milite fuisset cohibitus. Ut ergo Coscia suæ securitati consuleret, cataphractorum Equitum turma cinctus, Roma excessit, ac primo ad Mari - Montem profugus tandem Cisternam venit, ibidem a Caserta - Cajetano Duce perhonorifice exceptus. Eadem tamen adhuc die Marchionis Palatium, omnesque ejus anguli perquirebantur, ubi etiam trecentæ fuerunt repertæ prægraves cistæ libris, scripturis, & potissimum pretiosis, ac pecuniis onustæ.

§. LIX.

Sacra Cardinalium comitia pro eligendo novo Pontifice.

Interim die vigesima quarta Aprilis novemdiales exequiæ pio ac veteri ritu celebrari cæperant, sub quibus

R 4

P. Tho-